

[Rasmus Hansen.]

rater? Såfremt det sidste er tilfældet, spørger jeg: Hvor mange år tænker det radikale venstre sig da, at bevillingerne til flytning af de militære etablissementer skal spredes over? Tænker man sig at gøre det over et kortere åremål, eller forestiller man sig at gennemføre flytningen over en længere år-række? Jeg synes, det er væsentligt at få klart svar på disse spørgsmål af hensyn til eventuelle overvejelser, som man på grundlag af besvarelserne måtte tage anledning til i den kommende tid.

Det var nogle overmåde interessante oplysninger, som den højtærede forsvarsminister for et øjeblik siden gav vedrørende omkostningerne ved gennemførelsen af den forsvarsordning, som det radikale venstres repræsentanter har skitseret i den mindretalsbetænkning, som de har afgivet i forsvarskommissionen. Det fremgik af de beregninger, som den højtærede forsvarsminister har ladet foretage i ministeriet, at den plan, som det radikale venstre har skitseret, for såvidt angår hær, luftvåben og søværn, vil komme til at koste omkring ved 400 mill. kr. om året. Hvis man nu tænker sig, at det radikale venstre vil gennemføre flytningen af de militære etablissementer fra hovedstaden i løbet af 3 år og omkostningerne derved er omkring 1 milliard, vil det altså sige. (*Jørgen Jørgensen [Løjre]*: Der foreligger jo ikke noget om det!) Men jeg forudsætter en sådan mulighed, fordi der jo er regnet med en 3-årig periode i flertallets forsvarsplan; derfor er det ikke unaturligt også at regne med en 3-årig periode for det radikale venstres forsvarsplan. Jeg siger derfor: hvis man tænker sig, at det radikale venstre vil gennemføre flytningen, f. eks. i løbet af en 3-årig periode, og omkostningerne er over 1 milliard kr., så vil det jo betyde, at den forsvarsplan, som det radikale venstre har skitseret, vil blive dyrere end den plan, som flertallet i forsvarskommissionen har forelagt rigsdagen, og som er blevet tiltrådt af den nuværende regering.

Johs. Christiansen: Må jeg begynde med et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Carsten Raft. Når det ærede medlem beklager, at det radikale venstre ikke er med i det flertalsforslag, som nu foreligger, tror jeg ikke rigtig på beklagelsens ægthed, for jeg har ikke mærket noget til, at det ærede medlem under de forhandlinger, han har deltaget i i kommissionen, har gjort noget som helst forsøg på at komme på

forhandlingsfod med det radikale venstre om de tanker og de retningslinier, vort parti har anslået, og som ikke har været en hemmelighed for nogen, der overhovedet har interesseret sig derfor.

Det ærede medlem sagde endvidere, at hvis vi ikke var gået ind i Atlantpagten, så ville Danmark have stået venneløs. Ja, jeg har hørt den betragtning gjort gældende nogle gange, men den bliver jo ikke rigtigere af at blive gentaget. Vi har fra vor side, hver gang denne betragtning er blevet fremført, gjort opmærksom på, at det radikale venstre fra første færd erklærede sig rede til på lige fod med andre her i Danmark at gå ind i FN's verdensorganisation, og jeg betragter fremdeles FN som det store fællesskab, hvori nationerne samles om de interesser, der har fredens opretholdelse til formål. Man kan ikke med nogen som helst ret påstå, at Danmark i den situation ville stå venneløs. Vi er medlem af dette store fællesskab, og enhver må regne med og bør regne med, at i dette fællesskab nyder Danmark naturligvis samme rettigheder, samme beskyttelse, samme sikkerhed som andre nationer i det samme fællesskab.

Det må være en helt forkert tankegang, når det ærede medlem hr. Carsten Raft videre mener, at når vi havde placeret os i dette fællesskab, så ville i en eventuel krig dette, at Danmark ikke var medlem af Atlantpagten, have betydet, at Danmark var afskrevet i Vestens politik. Denne betragtning er urimelig, den må være bundurigtig, og det ærede medlem tjener ingen dansk interesse ved at fremhæve denne betragtning.

Så har jeg et par bemærkninger til den højtærede forsvarsminister. Jeg forstår ikke rigtig, hvordan det går til, at man ud af det, jeg sagde i min indledning, kan få det resultat, at jeg skulle have sagt, at hvis Danmark bliver angrebet, vil det hele kun stå på et par timer. Efter mit manuskript har jeg sagt, at det kan stå på et døgn, måske to. Det gør en forskel — dette være sagt også til det ærede medlem hr. Rasmus Hansen.

Men hvad er det, som det i denne forbindelse drejer sig om? Det er spørgsmålet om, i hvilket omfang, med hvilken fart hjælpen udefra kan nå frem til Danmark i tilfælde af en krig. Jeg har sagt, at den hjælp, som man må påregne fra begyndelsen, hovedsagelig vil bestå i en strategisk bombing af angriberens baser. Jeg tror ikke, man vil kunne rokke stort ved den betragtning, jeg tror, den kommer til at stå fast. D. v. s. at